

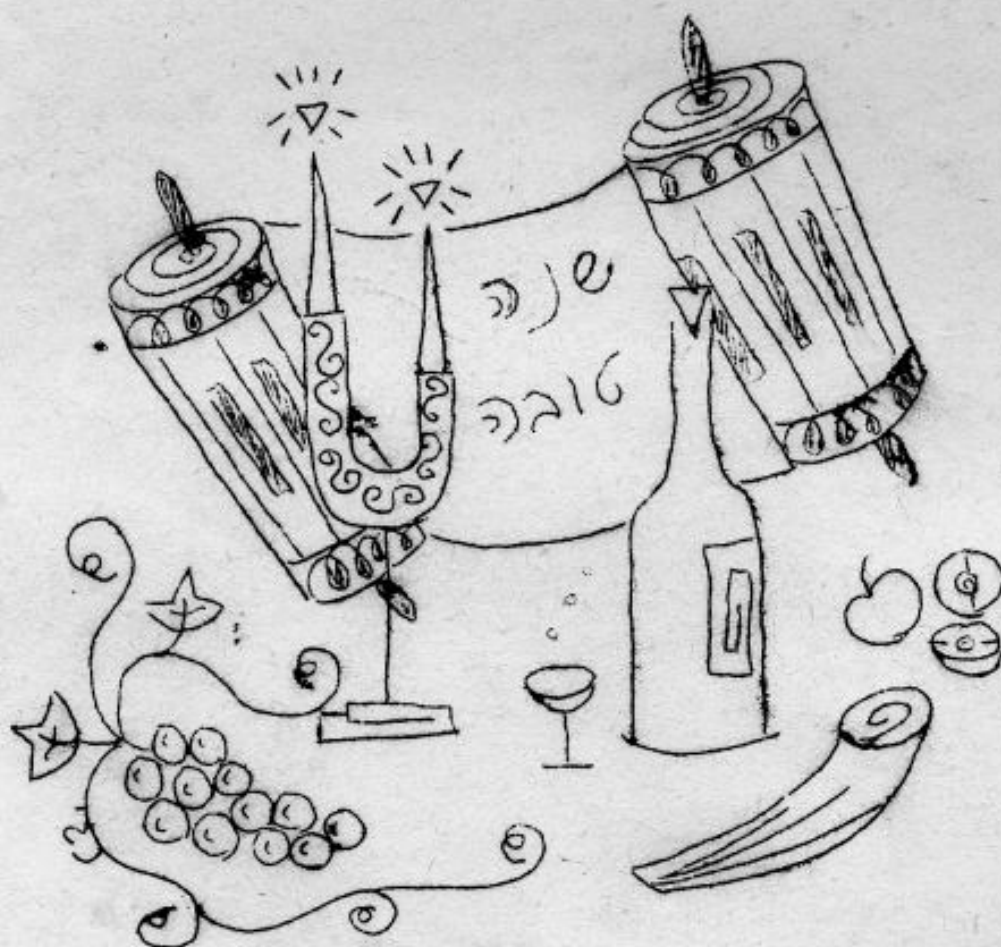
דברי הכפר

גליון ידיעות פנומי

כ"ט באלול תשכ"ב (28.9.62)

מס. 79

כפר הנשיא

סיכומים משקיים השכיב

סיכומים משקיים השכיב

סיכומים אלה אינם מבוססים על מספרים שנחשבו מהנהלת החשבונות אלא על השערות שניתן לשער, לפי סיכום של הוצאות והכנסות של 9 חודשים.

(1) זו תהיה השנה הראשונה שהמשק יאזן את עצמו, כלומר - שהוצאותיו והכנסותיו תתאזנה ותשאנה את הסכום שנקבע להפתחת.

(2) בצענו כמה שנויים יסודיים במסך השנה והם:

א. תקון הברכות הישנות ואחד 3 ברכות קטנות בשטח הדרומי. הברכות שחוקנו ואחדו כבר נכנסו לשמוש.
הקושי היה גדול בגלל הטופוגרפיה המיוחדת של המקום. תעלת הנקז, שהיא גבוהה יותר משטח הברכות, הציפה במים את הברכות שהתייבשו וטבהן היו צריכים לבצע את התקונים.
למרות כל המכשולים האלה עמדנו בתכנית ובבצנע הודות למאמציו המיוחדים של איזי.

ב. בצענו את הקו המוביל הנוסף לעמק מנסורה. פעולה זו הסדירה את השקאת המטע בעמק (עד כה היה הסדור ארעי ובלתי מוצלח).

ג. הספקת המים לפרדס סודרה בשותפות עם עמידר, ע"י הסוכנות.

ד. כלול עושים את השנויים הדרושים להעברת לולי ייצור ביצים ללולי ייצור בשר, לאחר שהסכומים לרוח ולנסביליות טובים יותר כלול-בשר מכלול ביצים.
נוסף על כך אנו חייבים לעשות זאת, כי הלול הישן (ביצים) עומד על סף התמוטטות (מבחינת בניה) וממילא היינו צריכים לשפץ אותו.
לאור שנויים אלה, תכנית הייצור לא בוצעה וההכנסות תהיינה פחותות.

ה. בענין האדמות חל שנוי גדול. הסכמנו לעבור מה-900 ד' בחלטה לשטח הצפוני של רשות החולה, במגמה לקבל שטח נוסף (אשר יתאחד עם זה שקבלנו עכשו) תמורת דרוז - במידה ששם ינסעו פרדסים. מקוים אנו שהשנוי יהיה לטובת הרנסביליות שבענף. ענין ה-900 ד' עומד לפני בצדע ממשי.

ו. במסע שינינו באופן יסודי את שיטות הקטיף והאריזה, ע"י זה שעברנו מקטיף בארגזים לקטיף במיכלים. אף על פי שלא סכמנו תוצאות שיטה זו ודאי הדבר שהחסכון הוא עצום. החסכון בימי עבודה בלבד יכסה חלק ניכר של השקעותינו למטרה זו.

(3) כרם: עבודת ילדי ביה"ס בכרם היתה מפעל יפה ויחכן שתתרום להחזקת הכרם, שעמד בסיסן שאלה ואולי אף לפני חסול מוחלט.

(4) פלתה: היתה זו שנה טובה, למרות האחר בעבודות בסתיו האחרון. עקב מאמצי החברים - וביניהם חודשים מאד - הודבק הפגור והיבולים מתקבלים על הדעת. הכנסות הענף יעברו בערך ב-25,000 ל"י את התכנית.

(5) D8: עקב תעסוקה מלאה יותר ממה שתוכננה לו עבר ה-D8 את ההכנסות המסוערות ב-15,000 ל"י.

(6) מסע: היבולים הם טובים והתפרסמו בטיב התוצרת ובמיוחד בטיב האפרסקים. אנו מסערים שהמסע יכניס כ-40,000 ל"י יותר מאשר שוער.

לעומת זה תהיינה לנו פחות הכנסות מהמחוכן:

(7) בכריכות דגים, עקב תקון הכריכות. (הדבר לא נלקח בחשבון בתכנית המסע). מחצית הסטה לא עבדה במסך 3 $\frac{1}{2}$ חדשים. כמו כן פחתו ההכנסות בלול, עקב השנויים שזיינו לעיל.

(8) צאן: הייצור פחות או יותר מתאים לתכנית. עם התקנת סגך החלב והובלת החלב במיכלים הגיע הענף למיכון. מודרני ולטיטות עבודה מחקבלות על הדעה ומקלות על העובדים. אנו מתאדים בענף זה, שהוא בין היחידים שנשארו בגליל - וזה רק הודות לצוות העובדים, שידע להתגבר על בעיות אשר מסקים אחרים לא ידעו לפתור.

(9) פרדס: אנו מצטערים על שלא יכולנו להשיג הקצב נוסף לנטיעת 100 ד' פרדס נוספים. 200 הדונמים שלנו הם במצב טוב, ולמרות חלוקי הדעות בקשר להתאמת אדמה ורז לגדול הדרים - הפרדס שלנו הוא בין הפרדסים הצעירים היפים שבאזור. עובדה זאת יש לצין לזכות מסירותו של ג'ייסון, שנשאר בינתיים, הכן היחיד בענף זה. לקראת השנה הבאה נצטרך בודאי להוסיף לו לפחות עוד חזר משק אחד, כי העבודה היא רבה, מפאת רחוק הענף מהמסע.

(10) חלטה: לאחר חלוף הצוות קשיים חמורים ביותר שנחשורו בגלל עשבים רעים בגדולי הכותנה, התגברו העובדים על טכניות והצליחו להחזיר את הכותנה למצב טוב ותקין. למרות הכל היה צורך להפוך כ-30 ד' (מחוך 240 ד' של כותנה), שכוונו בעשבים כליל. זוהי תופעה רגילה באזור. למרות שזרענו את החיטה מאוחר, בגלל הגשמים המזקזמים, קבלנו יכול יפה - 270 ק"ג לדונם. באספסת היו כשלונות בתחילת העונה, בגלל קשיים בהשקאה בחודשים האחרונים. היבולים שלנו טובים יותר, יחסית, מאלה של יתר שותפי המכון.

(11) מפעל: כל הסימנים מראים כי השנה יגיע המפעל לעודף המחוכן ושהרווחיות שלו גדול משנה לשנה, אם לא יחולו בחעשיה הישראלית משברים מיוחדים. הודות לחוספת חברים אנו מקוים לבסס את כל אותן המחלקות שזקוקות לכך. המפעל התבסס במיוחד ע"י ייצור הצעצועים ודכס לו שם טוב בארץ.

רכשו זכויות מים - $\frac{1}{2}$ מליון קוב לשנה.

חכניה לעבודה בוצעה באופן כללי בהתאם לתכנון.

חכניה ההשקעות בוצעה ברובה הגדול ובמסמן מתאים מלא.

** ** *

**

בסיכום, אפשר לראות שנה זו כשנה ראשונה של התחלת כסוס המשק ולפי תחזית השנים הבאות חלך הרנסביליות של המשק והגדל. לאחר שהגענו לבסוסם של רוב ענפי המשק ולהתבגרותם, תהיה היציבות המסקית והמשך השיפור במצב הכלכלי שלנו חלוייה בהרבה במדיניות כלכלית וכספית נכונה. אסור לנו לעשות כל צעד שיגדיל את התסבוכת הכספית של הגזבר ואת הפער המאזני. כמו-כן נהוצה זהירות רבה מאד במדיניות ההשקעות ובהכנסת המימון המלא ולתקופה המתאימה לכל הטקעה יסודית נוספת. לא פחות חשוב הוא לשמור גם על יחס נכון בין העבודה המכניסה ועבודת השרותים שלנו ולשמור, באופן כללי, על גמישות מקסימלית ורגישות-יתר לתנודות החכופות שחלות במצבם הכללי של ענפי הייצור השונים בחקלאות הישראלית ולדעת להתאים את עצמנו בזמן

לסינויים החלים לעתים קרובות למדי.

אם עד היום נאבקנו כדי להגיע בכל מחיר לאיזון שוק של המטק, חייבים אנו עתה לשאוף לרווחיות נאותה, לסט הבטחת עתידנו ועתיד ילדינו.

ישראל

שנה נוספת לקיום המפעל

החברים כבר קבלו שני דו"חות על המפעל, אשר ספלו בעיקר בהתפתחותו מסך שלש-ארבע השנים האחרונות. חסרות עוד ידיעות על השנה החולפת עם הסגיה ובעיותיה, אך עד טייערר מאזן, אין אפשרות למסור דו"ח מפורט. לכן ברצוני לגבוע הפעם רק בכמה נקודות באפן כללי, מבלי להכנס למספרים אשר עדיין אינם ידועים.

כידוע, זה כמה שנים מנסים אנו לעבוד לפי חכניה וייצור ותקציב מוכנה מראש. שנה זאת היא הראשונה בה הצלחנו להדביק, פחות או יותר, את הייצור לפי החכניה. בכלל, הורגש שהעבודה יותר סדירה. התקופה הארוכה של נסיונות חלפה ואם נזכר על המחלקה לברונזה וחמרן, עבדנו ברוב המקרים על הזמנות אשר הגענו בהן לשלב בצוע. לכן הוטש הדגש על פיריון העבודה ואיכותה בייצור המוני. המטרה הייתה להגיע להעסקה מלאה לכל החנונים וההצלחה הייתה די ניכרת. יצקנו כ-800 ק"ג ברונזה וכמעט שונה אלומיניום ליום. כדי להספיק את כל העבודה צריך היה היוצק להדליק את החנונים כ-5.00 בנקר. חלק של המפעל, במחלקה הקליפוח, עבר שתי מסמרות בחלקה הגדול של השנה ואפילו עכשו, לאחר שהשבנו עוד מכונות, צריכים אנו לעבוד בשתי מסמרות בעשיית גרעיני קליפה.

כדי לעודד את העובדים להסיג קצב גבוה יותר, הכנסנו את שיטת הפרמיה. השיטה מבוססת על מדידה מדעית של כל העבודות, קביעה נורמות ליום עבודה ותשלום פרמיה - נוסף על המסכרת - לכל חלק המיוצר מעל לנורמה. אנשי המכון לפיריון עבודה כבר עובדים כששה חדשים במפעל כדי לעבד את הנורמות ולהכניס את השיטה מבחינה אדמיני-סטרטיבית. באוגוסט התחלנו לרשום לפי השיטה ובספטמבר כבר רואים בהרכה חתנות עבודה את העודד הנוסף שתשלום לפי תוצאות מכיא אחו. כמובן, יש עוד בעיות רבות לפתור, מכיוון שאנו נמצאים רק בתחילת הדרך. לפחות ששה חדשים נוספים יעברו לפני שנוכל לספוט את השיטה.

הכנת מחלקה

שתי המחלקות החדשות מסחרות לאט לאט. מחלקת הפלדה כבר עובדת בצורה סדירה מסך החדשים האחרונים ויוצקים בה כמעט כל יום. יש צורך קטן אך קבוע, יחד עם מיק. כמובן, העובדים עוד צריכים לקבל הכשרה רבה לפני שיהיו מאומנים אך בכל זאת העבודה נכנסה למסלול. יש כל הסימנים שהשוק יהיה כמו שהשבנו ואולי גדול יותר. בכל אופן, נראה שיש שוק מספיק גדול להעסיק אותנו במלוא תפוקתנו. הקושי הוא לשכנע את המפעלים שטיב תוצרתנו מתחרה עם זה מחוץ לארץ. בפלדה - יותר מאשר בשאר היציקות - הסיב קובע. אנשים חוששים שתוצרת ישראל נופלת מזו של אירופה או ארה"ב ולכן מוטל עלינו התפקיד הקשה של שכנועם. היציקות שעשינו עד כה הגיעו לרמה-סיב גבוהה ואין כל סיבה לכן שלא נמשיך ליצוק יציקות טובות כמו בחו"ל.

המצב בצעצועים אחר במקצת. השוק קבל תוצרתנו כרצון ועד כה לא הייתה בעיה במכירת כל תוצרתנו. הקושי הוא לייצר מספיק ולפתח דוגמאות חדשות. נראה שנוכל גם בעתיד למכור את כל אשר נייצר, במידה שנצליח להוציא מספיק דגמים חדשים. ילדים והוריהם כבר התחילו לעסוק באוסף הדגמים של "גמדה". ככל שנספק תוספות, נמשיך להגדיל את מכירותינו. יחד עם זאת יש להמשיך בייצור מלא של הדגמים הקיימים, בתנאים של היום קשה להגדיל את הייצור ואנו מפגרים אחרי החכניה. בתקופות של דרישה מוגברת איננו יכולים להדביק את הבקוש. אנו מקווים שנראה הגברה ניכרת בייצור לאחר

ההעברה לבנין החדש.

זהו, בקיצור, סיכום המצב של השנה ויש תקווה שגם במאדן נראה הסבה.

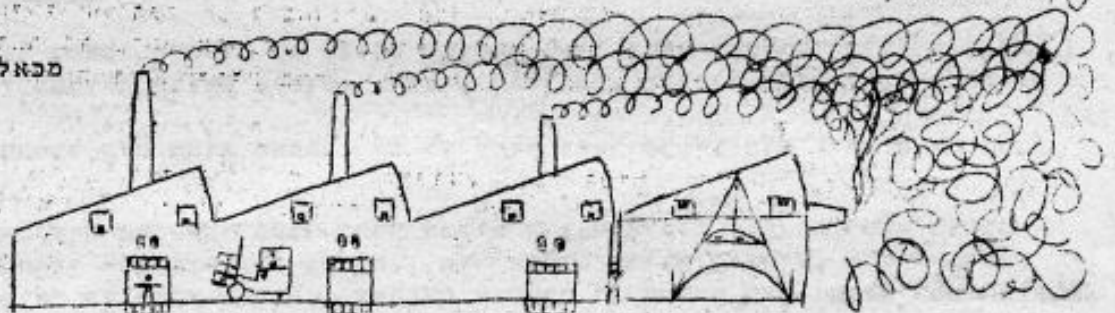
ברצוני לנגוע עתה בשתי בעיות אשר עומדות לפני המסך בקשר למפעל: כח אדם וקביעת קווי-פעולה לעתיד. הגענו שוב למין פרטת דרכים במדיניות המפעל. עשינו חקיקה גדולה, בקצב מזריז, כדי ליצור מפעל עם יכולת ייצור גבוהה ויש כל הסימנים שהשנה באמת הגענו לייצור מתקבל על הדעת. הקושי הוא לכוון את ההמשך, במיוחד כשעובדים לפי הזמנות של אחרים. ברצוני לתת כאן דוגמא ממקרה שקרה בימים האחרונים: כידוע אנו מייצרים גופים לסעונו מים. לפני מספר ימים הופיעו ציג דליה והודיע לנו שהם מתכוונים לעבור לפליז יצוק בשיטת קוקילה, בגלל ההזולה שיש בצעד זה. עתה אנו עומדים לפני שתי אפשרויות: אם לא נפתח יציקה קוקילה בפליז, נפסיד הזמנה אשר חופסת מקום מכובד מאד בייצור שלנו. אם כן נפתח - נצטרך להכניס חקיקה מסוימת בציוד ובלימוד. במקרה כזה חתיה מכונה קליפה אחת בלתי מוצלח ונצטרך למצוא עבודה נוספת כשבילה.

המקרה מצליח בצורה ברורה גם את הכעיה של עבודה לפי הזמנה וגם את הקושי לכוון את המסך העבודה לפי התכנית המתאימה ביותר בתנאים הנוכחיים. בכל אופן הגענו לשלב מסוים בהתפתחות, ועל הקבוצה להחליט על השלב הבא. הזמן מתאים להעריך את המצב מפני שכנראה בשנה הבאה לא תהיינה בעיות גדולות של חקיקה למפעל וזה מאפשר לנו להכין את עצמנו לעתיד היותר רחוק.

יש להביא בחשבון כי אין לייצב את המפעל בלי ידע טכני יסודי. כרגע רמת הידע נמוכה בהרבה מן הדרוש ומה שיש - נמצא בדרך כלל בידי אנשי חוץ, ועל ידע מבחוץ לא נוכל להסתמך לעולם ועד, אם זה בבית יציקה, בחדר כלים, בעיבוד, שרשום או חכנון.

לכן, אם הקבוצה רואה במפעל ענף מתפתח שמחזורו היום כבד אינו מפגז בהרבה אחרי מחזור המסך החקלאי - ואולי יעלה עליו בעתיד הלא רחוק - הוא צריך להכין תכנית כח-אדם, כשיש עוד זמן להכשיר אנשים בתנאים מתאימים, כדי להבטיח המסך עבודה הענף.

מכאל פ.

חברים על המפעל

(רוב החברים רואיינו במפתיע, ללא הכנה מיוחדת)

א. חברים מחוץ למפעל:

הרנן: כמעט שלא חשבתי על כך. מפעם לפעם בקרתי במפעל והתענינתי במכונות החדשות ובייצור שלהם. ראיתי שם פועלים רבים ומספר קטן יחסית של חברים הנראים, כאילו, כאנשי הנהלה בעיקר. על כל פנים, עכשיו נראה המפעל פעיל ומעורר רשם שעבודה רצינית נעשית בו.

פועלים באים וגומרים לפי לוח זמנים קפדני. בניגוד לעבר - בו נראה העסק יותר כמשחק, נראה המפעל עכשו כבית חרשת פעלתני.

איזק: אין לי כמעט כל גישה ודעה על המפעל. חסרון רציני - ויש לתקנו - הוא בכך שאין די אינפורמציה לחברה על המרחש בו. אמנם הופיעו כחדשים

האחרונים שני מאמרים בעלון המסק אך אין זה מספיק. צריך הרבה יותר, וצריך שחברים יוכלו לעקוב מקרוב אחרי יותר פרטים וההליכים.

בצורה הקיימת הופך המפעל למעין ענף סגור שלאנשים מבחוץ לא ידוע הרבה על הנשטה בו. דבר זה מעורר, באופן טבעי, חשד אינסטינקטיבי שיש כאילו משהו להסתיר או לכסות. המסק מחלק כאילו לשני מחנות: אלה שיודעים משהו על המפעל ואלה שאינם יודעים. המפעל, אני מרגיש, מתרחק כאילו מהמסק ומהווה מעין חברה בפני עצמה.

חנה: עבור חבר רגיל מבחוץ קשה מאד לשפוט על מה שהולך במפעל, פשוט מחוץ חסר ידיעות. אינני יודעת מספיק על הנסיונות, התכניות, הכסלונות וההצלחות ונימוקים המספיקים על מדיניות. על כל פנים, רואים בעליל שאנשי המפעל עובדים קשה וטעות ארוכות ומסקיעים הרבה מרץ, רצון וזמן במפעל. יש גם לזכור שהעטיה וחקלאות שונים במהותם ובדרכי העבודה הנהוגה בהם. לאחר הרגיל לחשוב במסגרת חקלאות קשה להתרגל ולתפוש את סבך הבעיות, מאזנים, השקעות ומחזור בספי המלווים כל מפעל ובמידתו מפעל מתפתח כשלנו. לכן, אולי, ההתמרמרות והבקורת מצד חברים רבים על ההשקעות הגדולות שהמפעל ספג הם תוצאה של קוצר ראייה מסויים וחוסר סבלנות...

מוסי: אני חומך ברעיון העקרוני של תעשייה במסק - הן מתוך הצורך בתעשייה במסק הישראלי, בכלל, והן מסוס שעוד לא מיצינו את מלוא האפשרויות שלנו בחקלאות ודרוס ענף מאזן בטוח זה. כמו כן יש למצוא עבודה מתאימה לכל אדם במסק ולרבים כאן, בעלי נטיות טכניות, מהווה המפעל מקום עבודה מתאים. יש לשמוח שגם ילדי מסק ("ילדים" לשעבר, בכל אופן...) נקלטים בו. אני חומך במפעל וחמיד הצבעתי מעדו. כאשר לדעתי על הטבי המפעל בסנה האחרונה - פשוט אין לי מושג! המספרים - הסטטיסטיים - שהוגשו בעלון האחרון היו חסרי משמעות לגבי כו לא אמרו לי כלום. מבחינת הפרטים - לא הבחינה העקרונית - אני בור גמור.

ב. חברים עובדים במפעל:

סימון: בס"ה עבדתי במפעל חדשיים של עבודה רצופה. אני עובד במחלקת הכלים (Tool Room) ולמעשה אני כשוליה הלומד מקצוע. דעתי, מתוך כך, מוגבלת כמעט לגמרי למחלקה שלי.

דעתי על המפעל היא שהוא מתפתח, יש לו עתיד וכבר עכשיו הוא נראה כבית חרשת רציני.

לדעתי, ההשקעות שהושקעו בעבר בחדר הכלים היו מוצדקות ורק חבל שלא הושקע בו יותר כי עכשו מחירי המכונות עלו בהרבה. חדר הכלים מייצר מודלים, אוגזי כלים וחבניות עבור כל מוצר בו עוסק המפעל. העבודה הנעשית בו חשובה מאד ובעלת רמה רצינית. באופן אישי אני רואה התפתחות רצינית במחלקת הכלים, לאור הדרישות בהן יצטרך לעמוד בעתיד.

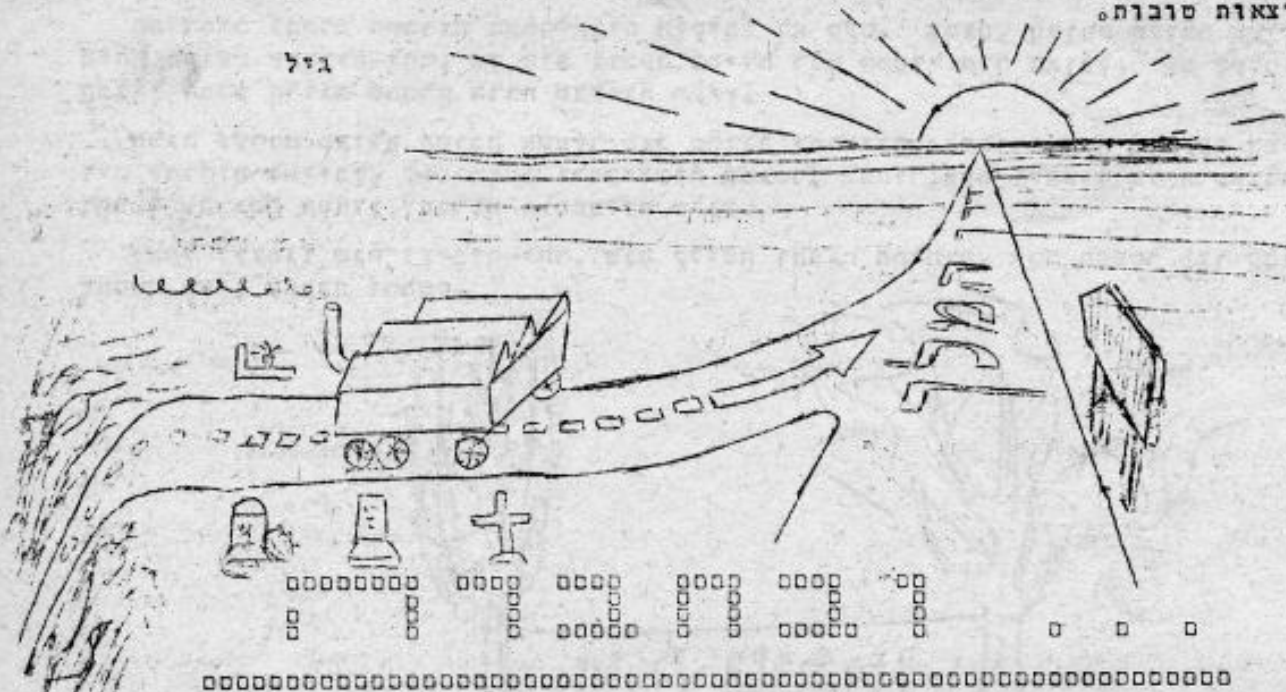
פראנק: תפקידי הוא אחזקה ותיקונים של כל הציוד. אני יכול למסור רק על סמך מה שאני רואה. יש לדעתי עומס עבודה גדול מדי על החברים וזה מתבטא בכך שאין להם די זמן לתכנון מפורט ומדולט של כל הפרטים והדבר גורם לשיבושים והפתעות בייצור. קיים חוסר ידע מספיק בין החברים ובעיקר בין הפועלים. חסר החינוך והלימוד המקצועי לפועלים וע"כ נוצר מעין מעגל קסמים בו סובל הציוד. הדבר גורם שוב, לקטיים בכל השטחים ואלה מפריעים לייצור ומגדילים את העומס על החברים - דבר אשר מפחית שוב את האפשרות לתכנון מפורט לעתיד.

ז'אק: המפעל הוא אחד הענפים החשובים במסק והחייב להגיע בהקדם האפשרי לרווחיות טובה, כדי שהמסק יגיע במהירות מקסימלית למצב כלכלי טוב יותר. בהיקף הייצור הגענו להישגים יוצאים מן הכלל ועלינו להפנות את עיקר דאגתנו להגהלה מחמדת בו.

סנייה: עלינו לשמור ולהעלות את איכות המוצרים. וסלישית: הקטנת מספר המוצרים הפסולים - תופעה שעד עכשו הייתה נפוצה מדי.

כמו כן עלינו לספר את תנאי העבודה של הפועלים - ובעיקר אורור. במצב הנוכחי, חוששני, עלולות לקרות תקלות בריאותיות מהאורור הלקוי. באשר לעתיד, חושבני כי המפעל עלה על דרך המלך. יש צורך להשקיע מאמצים גדולים כדי להביא את מחלקת הנירוסטה לייצור מלא - כך שההשקעות שתלמנה בהקדם. באופן כללי, עצם העובדה שייצורנו עומד על רמת-סיב גבוהה - חזקה עליה שחביא לתוצאות טובות.

גיל

החברה והמשק

אם כי מבחינה חברתית לא חלו תמורות גדולות - עובדי אונגו משפחה אחת בלבד והצטרפו אלינו חברים במספר לא מבוטל - אחרוני גרעין ה' ומספר חברי האולפן - הורגשה חסיסה פנימית, עקב החלטות שלמראית עין לא היו צריכות לגרום לתגובות חריפות. עובדה היא שהחלטות הראתה כשלון מסוים בעבודת הצוות של המוסדות ובאווירה מסוימת ששררה ועדיין שוררת במשק.

אין לי ספק שזה מאפיל על האווירה, שמכל ההנהגה אחת היא טובה: יציבות החברה ומצב משקי וכלכלי הולך ומשתפר.

היתה זו בכל זאת שנה גדושת מאורעות.

את התחלת השנה חנכנו בחג השלוש-עשרה של המשק וכל החברה התלכדה סביב מאורע זה, שהיה מוצלח ביותר.

החלטנו על בניה חדר אוכל חדש והתחלנו בבניגור.

החלטנו על שנוי שיטת הלינה, ברוב של $2/3$, ואינני זוכר דיונים שהביאו חברים כה רבים לסבת ולהתזכח.

התחלנו את המחזור הראשון של האולפן בכפר הנשיא ואם כי מוקדם לסכמו - ישנה הכרה במשק שזו היתה החלטה נכונה.

היה לנו גל של לידות וצריכים להתיחס כאן לצד החיובי של תופעה ביאולוגית זו, על אף כאבי הראש שנבעו מהעניין עצמו.

חנכנו אמפיטאטרון ומועדון קיץ. מוקדם עדיין לקבוע מה יהיה שמוסם אבל ברור שיש להמשיך בטפוח מפעליט אלה.

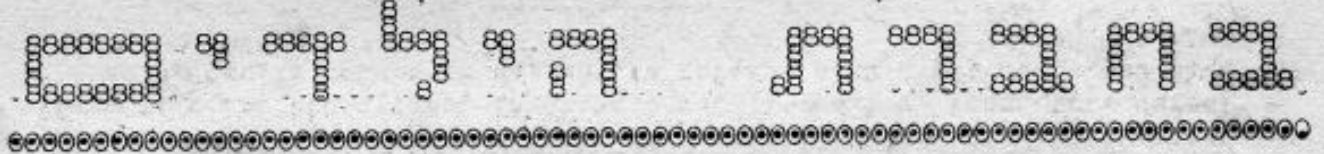
שתי חתונות התקיימו במשך שנה זו ומדברים על עוד כמה שתקיימנה בסנה הבאה.

היתה זו שנה שהראתה הסתלבות ילדינו הגדולים בעבודת המשק והצביעה על הנכס היקר שיש לנו בהם. הבקוש לעבודתם היה רב ובהרגשת ספוק וגאווה הנני מציין את האחריות והמסירות שהוכיחו.

האורחים ובפרט הקבוצה האמריקנית הוסיפו לא מעט. אמנם, תקופת היותם אצלנו היתה תקופת עצבות-יחר, אך היא נובעת במידה רבה מממדי חדר האוכל. עם השלמת הבנין החדש תרונה מהפרק הרבה מבעיות הקיץ.

השנה נעשתה פעולה חשובה בשפור מצב ההגנה הפסיבית. עבודה רבה הוסקעה במקלטים, ויש להודות לאייבן, למסירותו ולרעיונות שאפשרו לפתור פעם ולתמיד בעיה כאובה זו ותרמו להרגשה בטחון לחברות ולמספלות שלנו.

נאחל לעצמנו שנה יציבה-יחר, שנה קליטה והפגה מחיחות, אשר תאפשר לנו עבודה והמשך בנין החברה והמשק.

השנה בבית הספר

ביום א', 9.9.62, במפקד חגיגי של כל הכתות נחקבלה כחת "סנונית" למסגרת חברה הילדים של בית ספרנו. בזה עולה מספר הכתות הלומדות אצלנו לשש, מהן ארבע כתות בבית. בפעם הראשונה מאז קיום בית הספר יש לנו מתח גילית מלא, מכחה א' עד לכתה י"ב. מספר הילדים הלומדים מחולק כדלקמן:

מורה		כתה אריה
אריק (מחנך)	11	צבי
חמר	15	עפר
שושנה	20	עשור
אדם	18	אייל
ג'וני פ.	17	סנונית

נוסף למורים שצויינו לעיל עובדים בבית הספר 3 מורים חלקיים, ואלה הם:

מקס - מוסיקה, רנה - מלאכת יד, לילה - ציור והתעמלות.

שוטנה חמשיך לנהל את בית הספר. אדם יקח על עצמו ארגון חברת הילדים.

ועדת בית הספר, הכוללת את כל עובדי בית הספר נפגשת פעם בשבוע ללכוד בעיות משותפות. כמו כן מתקיימות מפגשים לפעם ישיבות מורים על בעיות למידות.

להנהלת בית הספר האזורי נבחרו השנה פנינה ואדם ואריק משתתף בתור מורה המוסד. גוף זה נפגש פעם בחודש. נוסף על כך מתאספים כל מורי האזור פעם בשלושה חודשים.

כאן אולי המקום לציין את רוח הצוות ושתוף הפעולה המלא שהתפתח בשנים האחרונות בבית ספרנו המקומי - דבר אשר אין להגיד בפה מלא על בית הספר האזורי.

החלטה שהגיעו אליה בבית הספר האזורי וסאין אנו לגמרי שלימים אלה, אומרת כי מעתה נכנס כל ילד לבית הספר לפי השנתון שלו. באופן מעשי מתבטא הדבר אצלנו בכך שכל כיתה המגיעה לגיל בית ספר חיון מתחלקת לפחות לשניים. לפי דעת אדם יכולה שיטה זאת לפעל רק אם ננהג בה גמישות מסוימת, למשל - לא להקפיץ ילדים שאינם מוכנים לכך ומצד שני לא לחלק את הכיתה ליותר משני שנחונים, אפילו אם מתח הגילים היה מצדיק את הדבר. מכל מקום יש לראות איך העניין יסתדר ולתקן את הסעון תקון.

בינתיים חוסיף חמר שעוז למודים לקבוצה המבוגרת ב"עפר", כדי להכסיר אותם ל"קפצה" בשנת הבאה.

כחה "י"ב" המקובצת : בפעם הראשונה ישתתפו ילדינו בכחה המקובצת מכל מסקי האחד בבית ברל. יהיה זה בשבילנו מבחן של רמת הלמודים בבית ספרנו, בהשוואה לבתי ספר אחרים. הלמודים בבית ברל מתחילים בסוף אוקטובר. בקשר לתעודת בגרות הוחלט שיותר לאותם הילדים המומלצים על ידי מחנכיהם באילה השתר לבשת לבחינת בגרות.

ישנה בקורת מסוימת לשיטת הכחה המקובצת, מכמה בחינות. ראשית אין ספק כי זאת מעמסה כספית כבדה על המסק. כמו כן ייעדו הכנים מהמסק במסך זמן ממושך, שנתיים וחצי בצבא ועוד שנה סרוה בחנועה. החיוב הגדול הוא בזה שניחנת לנערים הזדמנות לצאת מהבית ולהפגש עם נערים אחרים לפני הכנסת לקלחת של הצבא.

שלטה ילדים לא יצאו לבית ברל - ולגביהם קיימת הבעיה של המשך הלמודים יחד עם למוד מקצוע. אורי, העובד כבר שנה במפעל, מקבל יום אחד בשבוע ללמודים עיוניים. בעניין זה יש לשבח את המפעל ובמסך הזמן לצטרך מרכז ענפים אחרים להתחיל לחשב באופן הכוון. יש כוונה לקיים חוגים בנוסאים סונים לאותם הילדים שלא המשיכו את למודיהם המורמליים, מכל מקום, ברור שצטרך עוד לחת את הדעת על הורכים להשתתף חצור מקצועי טוב לילדנו, שנסיוניהם ולטרונותיהם הם בשטח הלמודים המעשיים.

*** ** *

חברת הילדים

פעם בחודש נערכת קבלת שבת משותפת לכל הכחות. גם אספת כחות מתקיימת פעם בחודש. נבחרו כמה ועדות בין-כחתיים שלא פעלו ביעילות יתרה. נסיון זה היה אולי מוקדם מדי ויש כוונה לשנות את הצורה.

עבודה בכרם

לפי הדו"ח בעלון האחרון הצליחה הפעולה מאד מבחינה חנוכית וישנה הצעה להרחיב את המפעל לכלול גם בן ירק, בהשגחתו של לני. עדיין מתלבטים בשאלת הקמת מסק חי.

חסיבה

ארגון החסיבה אצלנו הוא פנימי בהחלט וחבל מאד שאין יותר שתוף פעולה אזורי. המדריכים ל"עפר" ו"עשף" באים מהכחות הגבוהות והעבודה התנהלה כסדרה (ב"עשור" אולי בפחות הצלחה - בגלל הגיל הצעיר של החניכים). הבעיה הגדולה היא למצא מדריך לכחה "צבי" ורצוי שיהיה דווקא מבין החברים הצעירים. לצערנו לא הצלחנו עד עכשו למצא את האדם המתאים, אך המוכן להתמסר לעניין חשוב זה.

אדם מחכוון לקיים חוג אודי למדריכי החסיבה.

1962 - ועונת השחיה נפתחה. התחלנו מיד באמונים עם הילדים וכשם שבעבר סמקלים ליגה אזרחית עלה המחת והעבודה נמשכה ברציפות, בעיקר הודות לסרי, אשכ אח רוב הזמן הקדים מזמנו החפסי.

המפגש הראשון הביא לידו סנסציה. אנו נצחנו את חולתא ב-50 נקודות! איזון מסתה! דבר זה המדיח את הילדים עוד יותר. יצאנו זהם דבקו במסרה, לשמור על יתרון נקודות זה עד הגמר. כעבור עוד 2 מפגשים סיימנו ביתרון מה על חולתא, ובסיום הליגה נקבע גמר בין 3 חת-האזורים בגליל, אך עם ייצוג ע"י 2 הקבוצות הראשונות בכל חת-אזור (לאותה תחרות אחזור בסיום המאמר).

בידנחיים

החקיימו שלטה ארועים נוספים. האחד, אליפות הגליל הפתוחה לכל המשקט, אליה נסענו ברגשות מעורבים, היות ובכל זאת יחדנו ממנה מעט. אך בסיכום התחרות החברר שהסגנו מקום שני (בהפרש של 4 נקודות בלבד פתח 400) מתוך 7 הקבוצות המשתתפות. (עדיין קיים ועומד ערעור על חוצאה זו, היות וקופחנו ע"י אי קבלת נקודות לשחינים שסחו ללא מתחרים). הארוע השני, וללא צל של ספק - החשוב ביותר והמעניין ביותר היה אליפות הארץ לנוער עד גיל 14. להשתתפות כאן היה נחוץ להשיג חוצאות מיני-מס, ברמה די גבוהה. והנה, כ-10 מילדינו הגיעו למינימום זה, אך בהשוואה עם החוצאות אשתקד ידענו שאין אף ילד אחד משלנו שיוכל להגיע בין הראשונים. אולם לא זו הייתה המסרה. להפך, שחפנו כל ילד שהגיע לסביבת זמני המינימום, שירגיש מה זו תחרות יותר רצינית וילמד ממנה. כמצופה, לא הסגנו הישגים מזהירים אך בכל זאת מספר ילדים שפרו את זמניהם הסוביים ביותר. באותה תחרות גם זכינו לחזות במספר שחינים לאומיים בעת שכירח שיאים לאומיים. מזהה אדיר! ויש לציין אף את השעור שקבלנו "בקטיס" מגרסון שפע, שהקדים כמעט 2 שעה מזמנו בהסבירו לילדינו כיצד לבצע סבוב, זנב, גבה (רב חודות לגרסון!).

אחרוע הסליטי החקיים בכפר גלעדי: מעין מחנה-סמינר-קורס לשחינים מצטיינים, לחקופה של שבוע. משש בשעה האפס הצלחנו לשגר לשם 4 ילדים (עמי, אפרים, יגאל ושאולי) אשר הפיקו חועלת רבה מהזדמנות בלתי חוזרת זו של הדרכה יסודית ומרוכזת ע"י מאמן ארצי. הכל שלא שלחנו מספר גדול יותר של ילדים!

ובסיום, גמר הליגה לקבוצות בשבת שעברה. הפעם באמת נסענו בהסוסיס רבים, בגלל הסיבות הבאות: א) מספר ילדים "אבדנו"; ב) מספר ילדים נסעו; ג) חוסר אמונים רצופים בשבועות האחרונים; ד) תחרות קשה ביותר נגד כל "אריות" הגליל בשחיה, כגון שמיר, דפנה, כפר בלוס, כפר גלעדי, הגושרים וחוליות. ובכל זאת - כבר המסחה הראשון הביא לנו מקום ראשון (!), השני והסליטי מקומות שניים וכן הלאה. ילדינו גילו יכולת, כושר, החמדה והעזה! מסחה אחר מסחה הביא לנו נקודות וכנראה הפער

בינינו למסקים האחרים גדל כל הזמן. וכשהוכרזו החוצאות, שאנו נצחנו בהפרש של 184 נקודות וע"י כך זכינו בגביע - לא פסקה שמחת ילדינו.

וכך אנו מסיימים השנה את העונה. הצלתנו לזכות בגביע, ומה שיותר חשוב - טבענו את שם "כפר הנשיא" במערכת הסחיה הארצית. אך אל נחגאה יותר על הסחיה. הדרך עדיין ארוכה. עוד אין בין ילדינו שיאנים ארציים - ואולי אף לא יהיו. אך מה שכן: בחור קבוצה השגנו הישגים נכבדים וכל הכבוד לילדים אשר באמת עמלו לקראת סיום מבורך זה של העונה.

בחדר הערה אחרונה עלי לציין, שאם רצוננו להמשיך בפעילות בענף הסחיה (ומדוע שלא יהיה משקנו בין ה"שמות" בארץ?) אנו חייבים להקדיש קצת יותר מאמצים מכל הבחינות, כי ללא עבודה והתמדה לא תהווה חוצאות. יש בקרב ילדינו כשרונות טבעיים ויש באלה שעל ידי עבודה כבר הגיעה לידיה נאמנה. אך אם לא נדע לספק את אותם הכשרונות ולהעלות את הרמה של כולנו, ילך ענף הסחיה ויהפך לחפזבזב נחמד ורוב לא.

מזל טוב

*** לחמש שנות נשואים ***
לב' ונג' זשולמית,
לבימכו ודניז.

*** לה"י שנות נשואים ***
לסלום ועליזה,
לאיזי זמטי.

*** לאלן דקיי, לארוסיהם. אנו חקוה שימצאו את מקומם בחברה במהרה.

מה הביא לנו חדש אוקטובר בימים ההם:

25.10.47: ראשוני החברים יוצאים לעצמאות. שם הגרעיין: "פלוגת הבונים". הכתבת: מחנה עקיבא, חדרה, ת.ד. 85.

הערה: במחנה זה יושבים כעת חנימנים, שעבורם בונים סכון בנתליאל. הם יצאו בעוד ששה שבועות.

27.10.47: קבוצה נוספת יוצאה לעבודה חוץ בקריה ענבים. העבודה: חפירת בורות במסעים. בין החברים: מוסי, ברני, אלפי, בסי דוארי.

31.10.47: יש הרבה צרות עם החנימנים. הם פולשים לכל הבנינים שאנחנו צריכים לקבל, במיוחד חדר האכל. לכן נאלצנו להשאיר בקביעות שומר, בכדי למנוע פלישות.